

Да помогнемъ!

Преживѣхме ужасни дни. Помрачени бѣха за насъ Свѣтлите Христови празници.

Катастрофално земетресение разтърси почти цѣла България и опустоши голѣма част отъ нашата хубава и плодородна Тракийска равнина. Разрушени сѫ цвѣтущи градове и села. Чирпанъ и Борисовградъ съ много околнни села сѫ превърнати въ купчини отъ развалини. Разсипана е втората столица на България—красивиятъ и богатъ Пловдивъ. Силно пострадали сѫ Хасково, Ст. Загора, Т. Пазарджикъ и др.

Пропаднаха милиарди спестенъ трудъ. Повалени сѫ стотици човѣшки жертви — убити и ранени. А останалитѣ живи нещастници ужасени и обезумѣли бродятъ около своите развалини, безволнно и съ претѣпни чувства очакватъ неизвестния край на нещастната си сѫдба. Охкатъ и въздишатъ. Молятъ за дѣсенъ подслонъ поне за клетитъ си девица. Простиратъ рѣка за хлѣбъ тия, които не сѫ знаели, що е просия. Молятъ за помощъ. Апелиратъ за подкрепа.

Кое човѣшко сърдце би останало безучастно къмъ ужасната сѫдба на тракийските страдалци? Кой би дръзналъ да отблъсне протегнатитѣ за помощъ рѣце?

Помнете:

Отъ страшната стихия сѫ пострадали 279 населени мяста, отъ които 142 сѫ разрушени. Сринати доземи сѫ 13,800 постройки и други 18,300 сѫ станали необитаеми. Повече отъ 260,000 души сѫ останали безъ подслонъ . . .

Дано поне сега найдемъ у насъ нравствена сила да възкресимъ заспалата човѣщина!

Помогнете! Да помогнешъ на нещастния, значи да помогнешъ на себе си!

